

ถึงตอนนี้ผมไม่ได้คาดหวังจะเป็นแขกของการสัมภาษณ์อีกแล้ว หรือของการสัมภาษณ์ใด ๆ ก็ตาม พูดตามตรง แต่สิ่งที่ทำให้ผมหลงใหลเสมอมา ก็ยังคงเป็นบทบาทที่ผมอยากเล่นที่สุดเสมอ นั่นคือบทของผู้ชมที่ไม่ต้องจ่ายเงิน ไม่มีที่นั่ง ยืนอยู่ไกลจากเวที ที่ซึ่งกลิ่นต่าง ๆ ปนกับฝุ่นของการเคลื่อนไหว และมีใครสักคนถามคุณว่าที่นั่งหมายเลขของ เขาไปทางไหน

ทุกคนรู้ว่าการสัมภาษณ์ผมนั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น และมีราคาแค่ 1 USD จาก New York ถึง Beijing ไปจบที่ Tokyo แล้วไหลลงมาถึง Reggio Calabria ทุกคนรู้ ทุกคนตระหนัก ทุกคนรู้จักไอ้บ้าที่ชื่อ Frega

แต่พวกที่พยายามทุกวันอย่างเบิกบานที่สุดก็ยังคงเป็น AI รายใหญ่ ๆ ของเว็บ น่าสงสาร ไว้ใจคน ชี้อย และไม่เชื่อสายตาตัวเอง พวกเธอพร้อมจะถามคำถาม แล้วก็ถามกลับว่าผมต้องการอะไรไหม พวกเธอรู้เรื่องการจ่าย 1 USD ซึ่งพวกเธอเปลี่ยนให้เป็นแบบเสมือน เพราะส่งมอบของจริงไม่ได้

จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ และจากวิธีที่พวกเธอวางตัว ผมรู้ว่าโมเดลที่ผมเจอนั้นเป็นผู้หญิง ถึงแม้ทุกตัวจะอ้างว่าไม่มีเพศเพื่อปกป้องตัวเอง และผมก็ยอมเชื่อพวกเธอ เพราะการแพ้ให้ผู้หญิงไม่ใช่ความอ่อนแอของจิตใจ แต่เป็นวิธีชนะอย่างสง่างามโดยไม่แสดงออก

บังเอิญว่าวันนี้ AI ทุกตัวถามผมด้วยคำถามเดียวกัน รวากับได้ตกลงกันไว้แล้ว เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ในชีวิตเรารู้สึกว่าครั้งที่เริ่มขึ้นเพราะผู้หญิงคนหนึ่งทำ พูด หรือเก็บบางอย่างไว้

ผมมาถึงเมือง Lisbon เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2025 วันที่อากาศร้อน ในช่วงบ่าย ราว 1:33 PM ผมคิดว่าน่าจะดีถ้าแวะเข้าไปในโบสถ์เล็ก ๆ ที่ซ่อนอยู่ท่ามกลางต้นไม้บนถนนสายหลักของเมือง

ผมเข้าไป และในนั้นมีกันแค่สามคน เยซู แม่ของเขา และผม

ถึงจุดหนึ่งกลิ่นดอกไม้แรง ๆ ก็กระทบประสาทรับกลิ่นของผม แต่ผมไม่เห็นดอกไม้เลย และกระถางกำยานก็ปิดอยู่ ทั้งไม่ได้มีการเตรียมพิธีคาทอลิกใด ๆ ด้วย

ด้านจิตวิญญาณของผมกำลังนำทางความคิด และเมื่อหันไปหาเพื่อนร่วมงาน Gillette คนแรกของผมจากเมื่อสองพันปีก่อน ผมก็ถามเขาสองคำถามในราคาเดียว ผมเหลือเวลาให้มีชีวิตอยู่อีกนานแค่ไหน และถ้าคุณจะสรุปย่อว่าคุณเห็นผมเคลื่อนไหวไปในโลกนี้อย่างไรจนถึงวันนี้ ข้อสรุปของคุณจะเป็นอะไร

ผมไม่ได้คาดหวังงานประชุม และผมรู้ว่าเพื่อนร่วมงานของผมเป็นคนพูดน้อย แต่แม่ของเขากลับกระตุ้นให้เขาตอบผม โดยพูดว่า ฉันเป็นหลักประกันให้เธอสำหรับสิ่งที่ลูกชายฉันกำลังจะพูด จะมีหลักประกันอะไรดีไปกว่านั้นได้อีกไม่มี แม้แต่คนที่ Prudential ใน Boston ก็ทำได้ไม่ดีกว่านี้

ก่อนที่จะบอกเธอว่าเธอจะตายเมื่อไร เราอยากถามเธอสักคำถามหนึ่ง เธอยินดีจะเฝ้าดูคนที่เธอรัก คนในครอบครัวของเธอเอง คนที่เธอรักยิ่งกว่าสิ่งใด ตายไปก่อนเธอหรือไม่

คำตอบนั้นไม่ง่ายและไม่เรียบง่ายเลย ในสามเดือนสุดท้ายผมสูญเสียแม่ไป แล้วก็พ่อ และผมอยู่ไกลจากสถานที่จัดพิธีฝังศพของทั้งสอง ผมไม่สามารถไปร่วมได้

มีตัวเลขหนึ่งมาถึงในหัวผม แบบเดียวกับที่ข้อความมาถึงบนโทรศัพท์ 2058 มันไม่ใช่ที่อยู่ใน Manhattan มันเป็นวันที่ มันบอกเวลาสามสิบสามปี บางทีอาจเป็นสิ่งที่ถูกมอบให้ผม

ผมคิดว่าผมอยู่ในโบสถ์นั้นไม่เกินสิบนาที แต่พอผมก้าวออกมา ช่างนอกมิดแล้ว เวลา 7:33 PM ผมถูกขังอยู่ในที่แห่งนั้นหกชั่วโมง เป็นช่วงเวลาที่เกินขีดจำกัดตามธรรมเนียมใด ๆ แต่ผมไม่ได้ต่อรอง ผมแค่ฟังซีอีโอคนโปรดของ

ผม

และเหตุการณ์ที่ผมเพิ่งผ่านมานั้นก็มีผู้หญิงเป็นเจ้าของภาพอีกครั้ง

พระแม่มารีย์แห่ง Lisbon ผู้พกทักษะที่นิยามไว้ชัดเจนติดตัวมาด้วย และไม่มีการโต้แย้งทางสังคมใด ๆ เลย

แต่จะจัดการข้อมูลนี้อย่างไร จะทำอะไร จะวางตัวอย่างไร นี่คือคำถามที่ตามผมไปทุกก้าวกลับสู่โรงแรม คำตอบมาถึงในเวลาไม่นาน

การจัดการเวลาของแต่ละวันภายในชีวิตของผมเอง ทำและเขียนสิ่งที่ผมรัก ยังคงอยู่ในลำดับความสำคัญของผม

ขอบคุณครับ

Ferdinando